

La revista [Global Ecology and Conservation](#) acaba de publicar en línia un article de **M. Bosch et al**

investigadors del BioC, de la UV i d'Igriagreen on s'aborda si hi ha una escala de conservació per damunt de l'espècie, que, almenys en alguns casos, pugui entendre millor les relacions entre tàxons molt estretament relacionats entre si, sovint situats sota la gestió de diverses administracions territorials.

Segons el resum de l'article, l'abordatge a una escala regional és l'origen de múltiples decisions de conservació disfuncionals. Aquestes inclouen categories d'avaluació de riscos UICN inapropiades i conseqüències derivades: poca eficàcia en l'assignació de fons públics i privats o la repetició d'actuacions / instal·lacions innecessàries. Les dades proporcionades per l'estudi revisat d'un grup d'esperons del W Mediterrani (*Delphinium ser. Fissa*), que inclouen noves dades sobre demografia, modelització de nínxols, diversitat genètica i filogeografia, han contribuït a una nova i més àmplia anàlisi de les causes d'amenaça. Tot i que les regulacions actuals de la Llista Vermella de la UICN no permeten avaluacions a nivells superiors al rang específic, la informació aportada suggereix que, en alguns casos, aquest podria ser un millor enfocament per a la planificació i acció de conservació de la biodiversitat amb sòlides bases científiques.

Més informació

- **Bosch, M., Herrando-Moraira, S., del Hoyo, A., López-Pujol, J., Massó, S., Rosselló, J.A., Simon, J., Blanché (2019)** - New conservation viewpoints when plants are viewed at one level higher. Integration of phylogeographic structure, niche modeling and genetic diversity in conservation planning of W Mediterranean larkspurs, *Global Ecology and Conservation* 2019, doi:

<https://doi.org/10.1016/j.gecco.2019.e00580>

.